



### મૂર્તિ પૂજા કરતાં લીંગ પૂજાને શ્રેષ્ઠ માનવામાં આવે છે

પૂ. ગુરૂમાંએ શિવજીના સગુણ અને નિગુણ સ્વરૂપનું વિગતવાર વર્ણન અગાઉના સ્લોકમાં કરવામાં આવેલ છે. તેનો ઉલ્લેખ કરીને જણાવ્યું કે નિગુણ સ્વરૂપ શાની વ્યક્તિઓ માટે છે. જ્યારે સગુણ સ્વરૂપ જે પરમ ભક્ત છે અને જે સમગ્ર વિશ્વમાં શિવ સ્વરૂપનું દર્શન કરે છે તેને માટે છે. પરંતુ આવું કરવું દરેક માટે શક્ય નથી. જે મંદ મધ્યમ અધિકારી છે અને જેને ઈશ્વરનાં શ્રદ્ધા છે તે ઈશ્વરની પૂજા કરવા ઈચ્છે રાખતો હોય છે. આવી વ્યક્તિ પોતાની શ્રદ્ધાના આધારે ઈશ્વરનું પૂજન અને ભક્તિ કરી શકે તે અર્થે લીંગ કે મૂર્તિ સ્વરૂપ શિવજીને દર્શાવવામાં આવે છે. આ સ્લોકમાં શિવજીના શિવલિંગના પ્રાગટ્યની તથા જે પુરાણોમાં વર્ણવેલ છે તેનું વિગતવાર વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. આ અંગેની પુરાણોમાં આપેલી કથા નીચે મુજબ છે. વયોદ્ધ ઈ અને સમગ્ર સૃષ્ટિની રચના મેં કરી છે. માટે હું મોટો. જ્યારે વિષ્ણુ કહે કે તમે તો મારી નાભિમાંથી ઉત્પન્ન થયાં છો અને તમને વેદોનું જ્ઞાન મેં આપેલ છે તેથી હું મોટો. બંનેમાંથી કોઈ બીજાને મોટા તરીકે સ્વીકારવા તૈયાર ન હતા. અને વાત છેવટે યુદ્ધ સુધી પહોંચી. બ્રહ્માજીએ બ્રહ્માસ્ત્ર અને વિષ્ણુએ સામે ચક્ર છોડ્યું અને સમગ્ર બ્રહ્માંડનો વિનાશ થઈ જાય તેવી ઘડી આવી પહોંચી. સમસ્ત દેવગણ અને ઋષિઓએ શિવજીને પ્રાર્થના કરી કે આ પ જગતને વિનાશમાંથી બચાવી શકો તેમ છે. તથા બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ આપનું માનશે. શિવજીએ વિચાર્યું કે બંને યુદ્ધ સુધી પહોંચી ગયા છે ત્યારે તેમની માનસિક સ્થિતિ કોઈ બોધ સ્વીકારવા તૈયાર નહીં હોય. આથી તેઓ બ્રહ્માસ્ત્ર અને ચક્રની વચ્ચે એક મોટા અગ્નિસ્તંભ રૂપે પ્રગટ થયા. આ અગ્નિસ્તંભ એટલો પ્રકાશિત હતો કે જેનો પ્રકાશ સમગ્ર વિશ્વમાં ફેલાયો અને તેમાં બ્રહ્માસ્ત્ર અને ચક્ર બંને ભસ્મ થઈ ગયા. આનાથી બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ બંનેને ખૂબ જ આશ્ચર્ય થયું તે મહાન. બ્રહ્માજી હંસનું રૂપ ધારણ કરી અગ્નિસ્તંભની ઉપરની દિશાએ જાય છે. અને વિષ્ણુ વરાહરૂપ ધારણ કરી નીચેની તરફ જાય છે. આવી રીતે એક વર્ષ સુધી મથવા છતાં તેઓ અગ્નિસ્તંભનો પાર પામી શકતા નથી. અને બંને થાકી જાય છે. આ સમયે બ્રહ્માજીએ ઇળકપટ કરીને કામધેનુ અને કેતકીને એવું પુરવાની રહેશે. બ્રહ્માજીએ વિષ્ણુને આ યુજબ કહ્યું અને કામધેનુ અને કેતકીએ સાક્ષી પૂરી. તેથી



### મહર્ષિ અત્રિ માધ્યમિક શાળાનું ગૌરવ

ગાંધીનગર, તા. ૩૧ ગાંધીનગર જિલ્લાની અન્ડર-૧૮ની કેરમ સ્પર્ધા તાજેતરમાં સ્કૂલ ઓફ એચિવર કુડસણ મુક્રમે યોજાઈ હતી. જેમાં મહર્ષિ અત્રિ માધ્યમિક શાળા પીપળજના ખેલાડીઓએ ઉત્કૃષ્ટ દેખાવ કરી પ્રથમ તથા બીજો નંબર મેળવી રાજ્યકક્ષાની સ્પર્ધા માટે પસંદગી પામ્યા છે. મહર્ષિ અત્રિ માધ્યમિક શાળા, પીપળજના સાહિલ સુતરીયાએ ગાંધીનગર જિલ્લા કક્ષાની અન્ડર-૧૮ની કેરમ સ્પર્ધામાં પ્રથમ નંબર મેળવ્યો હતો. અને ડિશન ડાબીએ દ્વિતીય નંબર મેળવ્યો હતો. જિલ્લામાં વિજેતા બનેલા ઉભય ખેલાડીઓ આગામી સમયમાં રાજ્યકક્ષાની સ્પર્ધામાં રમવા જશે. શાળાના આ ખેલાડીઓને ટ્રેની ભરતભાઈ કુમર, હર્ષદભાઈ પટેલ અને આચાર્ય ભરતસિંહ રોહોડે અભિનંદન સાથે શુભેચ્છા પાઠવી છે. આદર્શ નિવાસી શાળા નાંદોલ કબડ્ડી વિજેતા નાંદોલ, તા. ૩૧ રમતગમત યુવા અને સાંસ્કૃતિક પ્રવૃત્તિઓના ઉપક્રમ ગાંધીનગર જિલ્લા રમતગમત અધિકારી દ્વારા ચાલુ વર્ષે યોજાયેલ ૧૭ વર્ષથી નીચેનાની દહેગામ ઉત્તર વિભાગની કબડ્ડી સ્પર્ધા યોજાઈ હતી. જેમાં સ્પર્ધામાં આદર્શ નિવાસી શાળા વિકસતી જાતિ નાંદોલની ટીમે સુંદર દેખાવ કરી પ્રથમ ક્રમાંક પ્રાપ્ત કરેલ છે. જે મહુડી ખાતે યોજાનાર જિલ્લાકક્ષાની સ્પર્ધામાં ભાગ લેશે. આચાર્ય બી. એસ. બારેયાએ અભિનંદન પાઠવ્યા હતા. પ્રેરણા વિદ્યાલય ખેલકૂદમાં પ્રથમ ગાંધીનગર, તા. ૩૧ પ્રેરણા વિદ્યાલયના ખેલાડીઓ એથલેટિકની વિવિધ રમતોમાં વિજેતા થયેલ છે. શાળા દ્વારા ૬ વિદ્યાર્થીઓ આ પ્રમાણે છે. ૮૦૦મીટર દોડ કલજરીયા સાગર, ૧૫૦૦ મીટર દોડ ચાવડા દિગ્વિજય, ૨૦૦મીટર દોડ ચાવડા મિત્તલ, ૫૦૦૦ મીટર દોડ ઉનેવાળ કુલદીપ અને ૩૮૦૦ મીટર દોડ પરમાર જગરનો સમાવેશ થાય છે. વિજેતાઓને આચાર્યા સ્વાતિબા રાઓલે અભિનંદન પાઠવ્યા હતા.



### ગાંધીનગરના તેજસ્વી તારલાઓ અને વિશિષ્ટ સિદ્ધિ હાંસલ કરેલા યુવાનોનો સન્માન સમારંભ યોજાયો

ગાંધીનગર, તા. ૩૧ જન યેતના મંચ, ન્યુ દિલ્હી એકમના મહામંત્રી ભરતસિંહ ચૌધરી, સમય ફાઉન્ડેશનના પ્રમુખ રાજુ પરમાર, લોક જાગૃતિ ફાઉન્ડેશનના પ્રમુખ રમેશ વાણીયા, ડૉ. બાબાસાહેબ આંબેડકર સમિતિના મહામંત્રી વિહલભાઈ પરમાર તેમજ નાની દશકોશી વણકર સમાજના ઉપપ્રમુખ દશરથલાલ પરમારના સંયુક્ત ઉપક્રમે તાજેતરમાં ગાંધીનગરના તેજસ્વી તારલાઓ અને વર્ષ-૨૦૧૧-૧૨માં લેવાયેલી પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થયેલા તેમજ આઈ.એ.એસ., આઈ.પી.એસ. પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થયેલા અનુસૂચિત જાતિના વિદ્યાર્થીઓને પારિતોષિક તેમજ સન્માનપત્ર વિતરણ કરવાનો કાર્યક્રમ ડૉ. બાબાસાહેબ આંબેડકર યોજાયો હતો. તે જરવી તારલાઓને તથા આઈ.એ.એસ., આઈ.પી.એસ. પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થયેલા અનુસૂચિત જાતિના યુવકોને સન્માનવાના તથા પારિતોષિક વિતરણ કરવાના કાર્યક્રમમાં ભારતીય દલિત પેન્થરના અધ્યક્ષ ડૉ. રમેશચંદ્ર પરમાર, પ.પૂ. રમણમાડી, આઈ.પી.એસ. ડૉ. રાજન પ્રિયદર્શી, એ.એમ. ચૌહાણ, એમ.કે. પરમાર, ડી.સી. પરમાર, દિગંત જોષી, ડૉ. સંજય શાહ, બાલકૃષ્ણ આનંદ, નટુભાઈ સોલંકી અને ડૉ. સંજય શાહ વગેરે ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. કાર્યક્રમમાં ઉદ્બોધક તરીકે રમણ રોહોડે તથા આભારવિધી ડી.એમ. પરમારે કરી હતી. આ સ્પર્ધામાં સ્પર્ધકોએ પ્રદુષણ અટકાવવાના ઉપાયો, બાળ મજૂરી, મૌઘવારી, સહ અભ્યાસિક પ્રવૃત્તિઓનું મહત્વ, લંડન ઓલિમ્પિક, માનસિક તણાવ અને તેની મુક્તિના ઉપાયો તેમજ શિક્ષણ ક્ષેત્રે સંચાર માધ્યમોનો પ્રયોગ જેવા વિષયો ઉપર તાલીમાર્થીઓએ પોતાના મુક્ત વિચારો પ્રગટ કર્યા હતા. સમગ્ર સ્પર્ધામાં પ્રથમ નંબરે યોગીની તરત જ પોતાના વિચારો રજૂ કરવાની નંબરે વૈશાલી રાવલ વિજેતા થયા હતા. વિજેતા સ્પર્ધકોને કોલેજ પરિવારે અભિનંદન આપ્યા હતા. સમગ્ર સ્પર્ધામાં નિર્ણાયક તરીકે તટસ્થ કામગીરી કમલકાંત તિવારી અને તેની મુક્તિના ઉપાયો તેમજ શિક્ષણ ક્ષેત્રે સંચાર માધ્યમોનો પ્રયોગ જેવા વિષયો ઉપર તાલીમાર્થીઓએ પોતાના મુક્ત વિચારો પ્રગટ કર્યા હતા. સમગ્ર સ્પર્ધામાં પ્રથમ નંબરે યોગીની તરત જ પોતાના વિચારો રજૂ કરવાની નંબરે વૈશાલી રાવલ વિજેતા થયા હતા. વિજેતા સ્પર્ધકોને કોલેજ પરિવારે અભિનંદન આપ્યા હતા. સમગ્ર સ્પર્ધામાં નિર્ણાયક તરીકે તટસ્થ કામગીરી કમલકાંત તિવારી અને તેની મુક્તિના ઉપાયો તેમજ શિક્ષણ ક્ષેત્રે સંચાર માધ્યમોનો પ્રયોગ જેવા વિષયો ઉપર તાલીમાર્થીઓએ પોતાના મુક્ત વિચારો પ્રગટ કર્યા હતા. સમગ્ર સ્પર્ધામાં પ્રથમ નંબરે યોગીની તરત જ પોતાના વિચારો રજૂ કરવાની નંબરે વૈશાલી રાવલ વિજેતા થયા હતા. વિજેતા સ્પર્ધકોને કોલેજ પરિવારે અભિનંદન આપ્યા હતા.

### યુવન ધિંતન - લક્ષ્મી વાઘવાણી શિક્ષણ અને સમજ એકબીજાના વિરોધી ?



એક અનુભવ કદાચ આપણા સૌનો હશે. આપણી આસપાસ એવી કેટલીયે વ્યક્તિઓ આપણને જોવા મળશે કે જેનું ભણતર નહિવત્ હોય પણ એની સમજનો વ્યાપ અને ઊંડાણ દરિયા જેટલા હશે. આજુબાજુ પણ આ મુદ્દે નજર નાખવાની જરૂર નથી. આપણા ઘરથી જ શરૂાત કરીએ ને ? આપણા ઘરના વડીલો બહુ ઓછું ભણ્યા હશે પણ એમની કોદાસૂઝ એવી હશે કે ભલભલી ડિગ્રી મેળવનાર (આપણા જેવા) પણ આશ્ચર્યચકિત થઈ જાય. (પદવી કેન્દ્રી શિક્ષણનો જરા પણ વાંધો નથી પણ એ સમજ ન કેળવે ત્યારે પ્રશ્ન થાય છે.) બજારમાં બદલીનું મૂલ્ય છે, સમજનું મૂલ્ય છે કે કેમ ? પદવી સાથે સમજનું મૂલ્ય પણ અંકાવું જોઈએ અને એ જ્યાં પુષ્ટિ ન અંકાય ત્યાં સુધી આવી પદવી મેળવવી એ એક ઉદ્બોગ બની રહી જાય છે. કેટલીક વ્યક્તિઓમાં જનરે તો એ પ્રદેશથી નકરત થાય અને ત્યાંથી ભાગી છૂટવાનું પણ મન થાય ! પરંતુ બંને નવલકથાના નાયકો જેમ જેમ જે તે સ્થળના વાતાવરણ અને ખાસ કરીને લોકોના સંપર્કમાં આવતા જાય છે તેમ તેમ તેમ પેલા ભાગી છૂટવાના વિચારોમાં પરિવર્તન આવતું જાય છે અને નવલકથાના અંતે તો સમૂળનું પરિવર્તન આવી જાય છે. મારે અહીં વાત ખાસ 'તત્ત્વમસિ' નવલકથાના નાયકો ભણેલા-ગણેલા છે અને એવા પ્રદેશમાં આવી ચડે છે કે પહેલી જનરે તો એ પ્રદેશથી નકરત થાય અને ત્યાંથી ભાગી છૂટવાનું પણ મન થાય ! પરંતુ બંને નવલકથાના નાયકો જેમ જેમ જે તે સ્થળના વાતાવરણ અને ખાસ કરીને લોકોના સંપર્કમાં આવતા જાય છે તેમ તેમ તેમ પેલા ભાગી છૂટવાના વિચારોમાં પરિવર્તન આવતું જાય છે અને નવલકથાના અંતે તો સમૂળનું પરિવર્તન આવી જાય છે. મારે અહીં વાત ખાસ 'તત્ત્વમસિ' નવલકથાના સંદર્ભમાં કરવી છે. મૂળ ભારતીય એવો નાયક અહાર વર્ષ અમેરિકા રહ્યો છે અને પોતાના પ્રોફેસરના આગ્રહથી સંશોધન કાર્ય કરવા માટે ભારતના નર્મદા નદીના કિનારે આવે છે. એ આવે છે ત્યારે ભારત વિશે કેટલાયે પૂર્વજ્ઞો લઈને આવે છે. પણ અહીંના લોકોને મળે છે, અહીંની આદિવાસી પ્રજાના સંપર્કમાં આવે છે, અહીંની સંસ્કૃતિનો પરિચય પામે છે અને એના પૂર્વજ્ઞોની જમી ગયેલી ધૂળ સાફ થવા લાગે છે. એ જે લોકોને મળે છે એમાં ભાગ્યે જ કોઈ વિદ્વાન કે ભણેલો-ગણેલો માણસ હશે છતાં આ સંશોધન કરવા આવેલા નાયકનું વિચાર પરિવર્તન થઈ જાય છે. આમ તો નાયક અહમ્ સાથે આવ્યો હતો કે આ આદિવાસી ગમર પ્રજા પોતાને શું શીખવશે ? ઉદ્દટાનું આદિવાસીઓને રીતભાત, ચાલ-ચલગત શીખવશે. પણ બિલકુલ વિપરીત થાય છે અને નવલકથાના અંતે નાયકનો સમગ્ર અહમ્ ઓગળી જાય છે. જે શિક્ષક અહમ્ ઓગળવાની પ્રક્રિયા નથી શીખવતું એ શિક્ષણ પરું ? શિક્ષણથી ઉપર પણ એક મહત્ત્વની ભાવના છે : અનુભવ. જાત અનુભવ મોટો શિક્ષક કહેવાય છે. પણ આપણે આપણા અનુભવ જગતને દિવસે ને દિવસે સાંકડું કરતા જઈએ છીએ. આપણને હવે પદવી કેન્દ્રી શિક્ષણ વ્યવસ્થામાં જ રસ રહ્યો છે. (પદવી કેન્દ્રી શિક્ષણનો જરા પણ વાંધો નથી પણ એ સમજ ન કેળવે ત્યારે પ્રશ્ન થાય છે.) બજારમાં બદલીનું મૂલ્ય છે, સમજનું મૂલ્ય છે કે કેમ ? પદવી સાથે સમજનું મૂલ્ય પણ અંકાવું જોઈએ અને એ જ્યાં પુષ્ટિ ન અંકાય ત્યાં સુધી આવી પદવી મેળવવી એ એક ઉદ્બોગ બની રહી જાય છે. કેટલીક વ્યક્તિઓમાં જનરે તો એ પ્રદેશથી નકરત થાય અને ત્યાંથી ભાગી છૂટવાનું પણ મન થાય ! પરંતુ બંને નવલકથાના નાયકો જેમ જેમ જે તે સ્થળના વાતાવરણ અને ખાસ કરીને લોકોના સંપર્કમાં આવતા જાય છે તેમ તેમ તેમ પેલા ભાગી છૂટવાના વિચારોમાં પરિવર્તન આવતું જાય છે અને નવલકથાના અંતે તો સમૂળનું પરિવર્તન આવી જાય છે. મારે અહીં વાત ખાસ 'તત્ત્વમસિ' નવલકથાના સંદર્ભમાં કરવી છે. મૂળ ભારતીય એવો નાયક અહાર વર્ષ અમેરિકા રહ્યો છે અને પોતાના પ્રોફેસરના આગ્રહથી સંશોધન કાર્ય કરવા માટે ભારતના નર્મદા નદીના કિનારે આવે છે. એ આવે છે ત્યારે ભારત વિશે કેટલાયે પૂર્વજ્ઞો લઈને આવે છે. પણ અહીંના લોકોને મળે છે, અહીંની આદિવાસી પ્રજાના સંપર્કમાં આવે છે, અહીંની સંસ્કૃતિનો પરિચય પામે છે અને એના પૂર્વજ્ઞોની જમી ગયેલી ધૂળ સાફ થવા લાગે છે. એ જે લોકોને મળે છે એમાં ભાગ્યે જ કોઈ વિદ્વાન કે ભણેલો-ગણેલો માણસ હશે છતાં આ સંશોધન કરવા આવેલા નાયકનું વિચાર પરિવર્તન થઈ જાય છે. આમ તો નાયક અહમ્ સાથે આવ્યો હતો કે આ આદિવાસી ગમર પ્રજા પોતાને શું શીખવશે ? ઉદ્દટાનું આદિવાસીઓને રીતભાત, ચાલ-ચલગત શીખવશે. પણ બિલકુલ વિપરીત થાય છે અને નવલકથાના અંતે નાયકનો સમગ્ર અહમ્ ઓગળી જાય છે. જે શિક્ષક અહમ્ ઓગળવાની પ્રક્રિયા નથી શીખવતું એ શિક્ષણ પરું ? શિક્ષણથી ઉપર પણ એક મહત્ત્વની ભાવના છે : અનુભવ. જાત અનુભવ મોટો શિક્ષક કહેવાય છે. પણ આપણે આપણા અનુભવ જગતને દિવસે ને દિવસે સાંકડું કરતા જઈએ છીએ. આપણને હવે પદવી કેન્દ્રી શિક્ષણ વ્યવસ્થામાં જ રસ રહ્યો છે. (પદવી કેન્દ્રી શિક્ષણનો જરા પણ વાંધો નથી પણ એ સમજ ન કેળવે ત્યારે પ્રશ્ન થાય છે.) બજારમાં બદલીનું મૂલ્ય છે, સમજનું મૂલ્ય છે કે કેમ ? પદવી સાથે સમજનું મૂલ્ય પણ અંકાવું જોઈએ અને એ જ્યાં પુષ્ટિ ન અંકાય ત્યાં સુધી આવી પદવી મેળવવી એ એક ઉદ્બોગ બની રહી જાય છે.

## ભારતીય લલિતકલામાં સંગીત એ સર્વશ્રેષ્ઠ કલા છે

ભારતીય લલિતકલાઓમાં પાંચ લલિતકલાને સર્વશ્રેષ્ઠ માનવામાં આવે છે. લલિતકલા અર્થાત્ દરેક પરિસ્થિતિઓમાં નિતનું હોય તે કલા ફક્ત એક જ બીજામાં રહે ત્યારે તે લલિતકલા નથી. પરંતુ સમાજ, સંસ્કૃતિ તથા સમયની સાથે કલામાં પરિવર્તન આવે ત્યારે તે નિત નવી કલા અર્થાત્ લલિતકલા કહેવાય છે. જે કલા સમયની સાથે સાથે આગવી વિશિષ્ટતાઓ તથા પારંપારિક નિયમોના

પાલન સાથે પોતાનું સૌંદર્ય જાળવીને પોતાની એક વિશિષ્ટ ઉપજ ઊભી કરી સમાજ, દેશ, સંસ્કૃતિ તથા જે તે પ્રદેશની આગવી ઓળખ સાથે પ્રસ્તુત થાય તેને લલિતકલા કહેવામાં આવે છે. લલિતકલા મુખ્ય પાંચ પ્રકારની છે. ૧. સંગીત કલા ૨. સાહિત્ય કલા (ગદ્ય-પદ્ય) ૩. ચિત્ર કલા ૪. મૂર્તિ કલા ૫. વાસ્તુ કલા

આ પાંચે કલામાં સંગીત કલાને સર્વશ્રેષ્ઠ માનવામાં આવે છે. કારણ કે સંગીત સિવાય બાકીની ચાર કલાઓમાં કૃત્રિમ પદાર્થોનો ઉપયોગ કરવો પડે છે. જ્યારે સંગીત કલા માનવ શરીરમાં કંઈસ્થિત છે તથા સંગીત કલા દરમ્યાન શ્રાવ્ય બંને પ્રકારનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. વાસ્તવમાં કલા દ્વારા અલૈકિક આનંદની અનુભૂતિ થાય છે. આપણે આ પાંચે લલિતકલામાં બાહ્ય આચરણને હટાવી લઈએ તો આપણને પ્રત્યેક કલાનું સ્વરૂપ પ્રભાવ પડે છે. કાવ્યથી પણ વધારે પ્રભાવશાળી સંગીત કલા છે. કારણ કે કાવ્યથી વ્યક્તિ પર પ્રભાવ પડે છે. પરંતુ જે ભાષાથી અનભિજ્ઞ હોય તેનો તે વ્યક્તિ પર શો પ્રભાવ પડશે ? કાવ્યનું માધ્યમ શબ્દ છે. જ્યારે સંગીતનું માધ્યમ સ્વર અને લય છે સૂક્ષ્મ હોવા છતાં પ્રચંડ શક્તિમાન છે. આધ્યાત્મિક આનંદની પ્રાપ્તિ : મહર્ષિ

universal language of mankind આ દૃષ્ટિથી પણ અન્ય કલાઓ સંગીતથી પાછળ છે. સંગીતથી દરેક પ્રકારની અભિવ્યક્તિ થઈ શકે છે. કોઈકના ગાળામાંથી કે વાદ્યમાંથી દર્દભર્યા સ્વર નીકળવા લાગે છે ત્યારે વિશ્વનો ખૂણેખૂણો તેને સમજી શકે છે કે ત્યાં કોઈક દુઃખદ છે. વિદ્વાનો કહે છે કે સંગીતનો સૌથી પ્રભાવ હૃદય પર પડે છે. કેવળ સંગીત જ એક એવી કલા છે જે શ્રોતાઓથી વધારે નજીક અને સીધું સંબંધ રાખે છે તથા તેના માટે કોઈપણ માધ્યમની જરૂર નથી. કલાના બે પ્રકાર પડે છે : ૧. દર્શ્ય કલા જેમાં શિલ્પ, સ્થાપત્ય, ચિત્ર અને સંગીતનો સમાવેશ થાય છે. ૨. શ્રાવ્ય કલા જેમાં સાહિત્ય અને સંગીતનો સમાવેશ થાય છે. આકાશનો સંગીતનો સૌથી પ્રભાવ હૃદય પર પડે છે. દર્શ્ય કલા કરતાં શ્રાવ્ય કલા આશ્ચર્ય સંગીત અને સાહિત્ય કલા આપણી ભાવાનુભવે હૃદય સુધી સ્પર્શી જવાની શક્તિ ધરાવે છે. સંગીત કલાને વૈજ્ઞાનિક દૃષ્ટિથી જોઈએ તો સંગીતનું માધ્યમ સ્વર છે અને સ્વર નિમયિત આંદોલન સંખ્યાઓથી ઉત્પન્ન થતો ધ્વનિ છે. જ્યારે આ નિયમિત આંદોલન દ્વારા વ્યક્ત કરીએ તો આનંદ લેવા માટે તેનો અર્થ સમજવો આવશ્યક નથી.



સૂક્ષ્મ સાધના : જે કલામાં મૂર્ત સાધનોનો અંશ જેટલો ઓછો થાય તે કલા તેટલી જ વધારે શ્રેષ્ઠ માનવામાં આવે છે. આ દૃષ્ટિથી જોઈએ તો વાસ્તુ, મૂર્તિ, ચિત્ર આ કલાઓમાં ભૌતિક સાધનો જરૂરી છે. કાવ્ય કલામાં ભૌતિકતાનો અંશ નહિવત્ છે. પરંતુ સંગીતની પાસે ફક્ત સ્વર છે અને તે પણ અમૂર્ત. કવિ, વાસ્તુકાર, શિલ્પકાર માટે તો પ્રકૃતિનો વિશાળ ભંડાર છે. પરંતુ સંગીતકલા પોતાની જ લાક્ષણિકતા પર ઊભી રહીને પોતાનું સ્વરૂપ પ્રસ્થાપિત કરે છે. સંગીતની અભિવ્યક્તિનું માધ્યમ સ્વર અને લય છે. જેનો સાંસારિક વસ્તુથી કોઈપણ પ્રકારનો સંબંધ નથી. પ્રભાવ : બધી કલાઓમાં કાવ્યનો વધારે

અરવિંદના શબ્દોમાં સંગીત મૂલતઃ એક ધાર્મિક તથા આધ્યાત્મિક કલા છે. જેના પશ્ચ પર ચાલીને આપણું લક્ષ્ય પરમ તત્ત્વ સુધી પહોંચવાનું છે. અન્ય કલા સંગીતના આ ગુણોની સમકક્ષતા કેળવી શકતી નથી. સંગીત અને કલા વિશે ઘણું લખી શકાય તેમ છે. સર્વાધિક લલિતકલા સંગીત : જે કલા આનંદ અને સૌંદર્ય પ્રદાન કરે તે લલિતકલા. આ ગુણને ધ્યાનમાં લેવાથી માલુમ થાય છે કે સંગીત આ ગુણમાં પણ સૌથી આગળ છે. આ સંદર્ભમાં કાવ્ય કલા પણ આવે છે. પરંતુ સંગીત મનુષ્યને જ નહીં, પશુ-પક્ષીઓને પણ આનંદવિભોરે કરી દે છે. આ દૃષ્ટિએ કદી શકાય કે, Music is the

નિયમિત ધ્વનિ તરંગોનો પ્રભાવ છોડતો જાય છે. પરિણામ સ્વરૂપ ત્યાં અનિયમિત ધ્વનિનો પ્રભાવ ઓછો થતો જાય છે. સંગીત કલા દ્વારા ભાવાનુભવોને વિચિત્ર રૂપથી પ્રભાવિત કરવાનું એક કારણ એ પણ છે કે આ સંસાર પાંચ તત્ત્વોનો બનેલો છે. આ પાંચ તત્ત્વોમાં આકાશતત્ત્વ સર્વવ્યાપ છે. આકાશનો ગુણ 'શબ્દ' છે. શબ્દ ધ્વનિ અને અસરથી બનેલો છે. અસરો દ્વારા બનેલો શબ્દ અને ધ્વનિરૂપી શબ્દ બંને પ્રકારનો શબ્દ આવે છે. આમાં અસરો દ્વારા બનેલા શબ્દોનો અર્થ જ્યાં સુધી સમજી શકીએ નહિ ત્યાં સુધી તેમાં આનંદ નહિ આવે પરંતુ ધ્વનિરૂપી શબ્દને જો સંગીત દ્વારા વ્યક્ત કરીએ તો આનંદ લેવા માટે તેનો અર્થ સમજવો આવશ્યક નથી. જતનમાં શબ્દ દ્વારા બધી અભિવ્યક્તિ થઈ શકે છે. પરંતુ જ્યારે શબ્દ મૂક થઈ જાય છે ત્યારે સંગીત દ્વારા અભિવ્યક્તિ થઈ શકે છે. સંગીત ભાષાના બંધનથી મુક્ત છે તેથી તે વિશ્વવ્યાપી કલા છે. રવિન્દ્રનાથ ટાગોરે કહે છે કે જ્યાં અભિવ્યક્તિમાં કાવ્ય અલગથી વર્ગો ચલાવવા પડે એવા શું શીખવશે ? ઉદ્દટાનું આદિવાસીઓને રીતભાત, ચાલ-ચલગત શીખવશે. પણ બિલકુલ વિપરીત થાય છે અને નવલકથાના અંતે નાયકનો સમગ્ર અહમ્ ઓગળી જાય છે. જે શિક્ષક અહમ્ ઓગળવાની પ્રક્રિયા નથી શીખવતું એ શિક્ષણ પરું ? શિક્ષણથી ઉપર પણ એક મહત્ત્વની ભાવના છે : અનુભવ. જાત અનુભવ મોટો શિક્ષક કહેવાય છે. પણ આપણે આપણા અનુભવ જગતને દિવસે ને દિવસે સાંકડું કરતા જઈએ છીએ. આપણને હવે પદવી કેન્દ્રી શિક્ષણ વ્યવસ્થામાં જ રસ રહ્યો છે. (પદવી કેન્દ્રી શિક્ષણનો જરા પણ વાંધો નથી પણ એ સમજ ન કેળવે ત્યારે પ્રશ્ન થાય છે.) બજારમાં બદલીનું મૂલ્ય છે, સમજનું મૂલ્ય છે કે કેમ ? પદવી સાથે સમજનું મૂલ્ય પણ અંકાવું જોઈએ અને એ જ્યાં પુષ્ટિ ન અંકાય ત્યાં સુધી આવી પદવી મેળવવી એ એક ઉદ્બોગ બની રહી જાય છે.